

Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana

El publica Mn. Antoni M.ª Alcover
per promoure i dur a cap la formació del lèxic
d'aqueixa llengua

TOM X
(1918-1919)

1919
Estampa de N'Amengual y Muntaner
CIUTAT DE MALLORCA

Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana

Suscripció: dins Espanya: 2 pess. l'any.-Redacció: St. Bernat, 5, Pral.-2.ª-Palma
Estranger: 2'60 pess.

[1]*

En nom del Pare del Fill i de l'Esperit Sant... (1-2)

Comensam aqueix volum X del BOLLETÍ DEL DICCIONARI. Deu fassa que el poguem acabar, ab gràcia i per be de la nostra amadíssima llengua i de l'*Obra del Diccionari i de la Gramàtica*. Hi farem tots els possibles per que sia així; i esperam que no ens ha de mancar mai el costat que sempre han fet els bons *fills de la Pàtria*, sensa lo qual poca cosa, casi res hauríem pogut fer. Els nou volums anteriors, que sumen **3.850** planes, creim que son una prova del desinterès, llealtat, constància i briu, entusiasme i bona fe ab que hem servida la santa causa de la nostra heroica Llengua durant aqueis setze anys de la nostra existència periodística. El mateix carrerany seguirem mentres siguem vius i Deu ens conservi, com fins assí, la salut i el delit, i els subscriptors no ens fassen flaca. Deu, ells i negú pus comanden i disponen de la vida del BOLLETÍ, que comensà a sortir per fer anar endavant l'*Obra del Diccionari*, que, si ha donades moltes de passes, n'hi manquen moltes més ha de donar, i per això ens pertoca aguantar la mestra dins l'estadi periodístic fins i tant que tal *Obra* sia llesta i acabada. ¡Amèn que Deu ens ho deix veure!

* T. X. —Janer de 1918. —N. 1.

Una cosa esperam dels amadors de la nostra Llengua: que seguiràn enviant-mos *notes dialectals*, ès a dir, de les especialitats i particularitats llingüístiques de llurs respectives comarques a fi de registrar-les dins les nostres planes perque tothom les puga conèixer i estudiant-les de prim conte, treure'n el suc que pertoca, contribuïnt així a l'aclariment de les qüestions de la nostra fonètica, morfologia, sintaxis i lexicografia, que ens interessa endardellar i aclarir. No passen d'excuses de mal pagador allò de dit: *Jo no sé brot de filologia, i no servirà de res lo que jo envii*. Tots tenim qualche cosa de filòleg, sobre tot envers la nostra Llengua, i per això tots podem dur la nostra pedreta a l'edifici colossal del *Diccionari* i la *Gramàtica*; [2] que, si no serveix per fer cara a part defora, sempre servirà per reble, i el reble ès indispensable per alsar parets-mestres, com cal que ho sien les de la nostra Obra. No demanam an els nostros amics tractats científics dels dialectes de llurs comarques, sino els *materials* dels dialectes, recullits amb tota la fidelitat, exactitud i escrupulositat del mon, sense interpretacions ni rectificacions de cap casta, tal com brollen de l'ànima popular en llurs fonts més pures i més netes de tota metàffara forasterenca. Per replegar així materials llingüístics, basta tenir amor i voluntat a la nostra Llengua i consciència clara dels devers que imposa la Pàtria a sos fills. Que hi pensin bé ab tot això tots els qui's tenen per amadors del nostre idioma, i obraràn en conseqüència, enviantmos a luf *notes dialectals*, quiscún de la seua comarca respectiva.

La qüestió ès que el BOLLETÍ seguesca essent, com fins assí, la crònica de l'arxiu de tot el moviment renovellador i enaltidor de la nostra estrènua i gloriosa *Llengua Catalana*.

Aclaració de re ortograhica (2-3)

Una cosa hem de fer avinent perque certs esquitarells no ens venguen ab cinc sous quatre sous. Quant dins el febrer de 1913 l'*Institut*

d'Estudis Catalans publicà les seues *Normes Ortogràfiques*, se comprometé el BOLLETÍ solemnement a observar-les, lo qual ha cumplit tan bé com ha sabut. Però ara en nom de l'*Institut de la Llengua Catalana* ès sortit un nou *sistema ortogràfic* modificant notablement les *Normes*, que ens agrada més que no aquestes, però que, de tan *sabiament* com l'han fet, de tant de predomini que li han donat a l'element etimològic demunt el fonètic, ara resulta massa mal d'observar i per lo mateix poc pràctic, imposant-se per això una simplificació, si no volem que la gent, esglaiada de tants d'emperons com los posa tal sistema per escriure en català, no acabi per tornar an es castellà, que de fet té una ortografia molt més accessible que no la novíssima que en nom de l'*Institut* acaben de publicar.

L'any 1913 se publicaren les Normes ab tota la solemnidad ritual que calia; ab la firma de tots els membres de l'*Institut d'Estudis Catalans*; ara el nou *Sistema Ortogràfic* que reforma i redressa les Normes, s'ès publicat sensa altra firma que la d'En Pompeu Fabra, firma per nosaltres respectabilíssima, que [3] ens agrada ferm come norma *directiva* fins allà on vulguen els seus admiradors, entre els quals ens contam, mentres no arribin a l'extrem de fer-la-mos *coactiva*, puis la nostra dignidad de sers racionals no admet en matèries doctrinals ni disciplinars altra *norma coactiva* que la veu suprema del Representant de Deu demunt la terra quant defineix *ex cathedra* en matèria de fe i costums. De manera que el nou *sistema ortogràfic* ens sembla doctrinalment admirable, i l'adoptam come norma *directiva*, però no *exclusiva* ni *indefectible*. I ho deim devant, perque sempre ens ha corprès la claredat, la llògica i la conseqüència.

Arreconades les *Normes* p'el nou *Sistema Ortogràfic*, el compromís d'observar-les que el BOLLETÍ contregué l'any 1913, romàn capbrevat i desfet, recobrant la llibertat d'acció que tan escau a la nostra nissaga i que ab l'ajuda de Deu i de la Mare de Deu volem que siga per be, profit, enaltiment i glòria de la nostra benvolguda Llengua Catalana.